

De heer **Monasch** (PvdA):

Huurstijgingen zijn nooit onbegrensd. Ze lopen parallel aan de opbrengsten voor de verhuurderheffing, die in 2017 wordt gerealiseerd. Tot die tijd staan ze dus ingeboekt. Ook de stijging van de huren zelf kent haar grenzen. Dat was voor de Partij van de Arbeid vrij essentieel voordat ze haar handtekening onder dit regeerakkoord zette. Daarom is het goed dat premier Rutte bij het debat over de regeringsverklaring nog eens duidelijk heeft aangegeven wat die grenzen zijn. Er was wat onduidelijkheid over interpretaties en ik vind het belangrijk voor het verslag hier, maar ook voor de beleidsbrief van straks, dat we het citaat van de heer Rutte terughalen. Voor de Partij van de Arbeid is dat het uitgangspunt.

"Voor de mensen met een inkomen tot €43.000 blijft de maximale redelijke huur van kracht. De huren voor deze groep kunnen dus wel stijgen, maar niet hoger dan het niveau van dit moment: €648. Ik zeg nogmaals: voor de mensen met een inkomen boven €43.000 kunnen de huren dus wel boven dit niveau stijgen. De huren kunnen echter nooit stijgen boven 4,5% van de WOZ-waarde." De premier vervolgt zijn betoog als volgt: "Als iemand met een inkomen boven €43.000 verhuist, valt het huis terug aan de sociale woningvoorraad." Deze kaders, door de premier geformuleerd, vormen de grenzen van het regeerakkoord en zijn wat ons betreft kaderstellend voor de beleidsbrief van het kabinet die wij binnenkort tegemoetzien.

De heer **Paulus Jansen** (SP):

Nu wil ik hom of kuit. Er liggen drie amendementen waarmee we het vandaag nog gewoon kunnen regelen. Dan heeft de heer Monasch zijn packagedeal. Dan moet de PvdA gewoon lef hebben en zeggen: dit is ons standpunt en hier stemmen we voor.

De heer **Monasch** (PvdA):

Waarom moet ik amendementen, moties of nota's gaan aannemen als de premier, de aanvoerder van het kabinet dat door de coalitie gesteund wordt, dit letterlijk heeft gezegd? Ik vind het van belang om dat in dit debat nog eens neer te leggen, ook omdat er wat onduidelijkheid over is ontstaan.

De heer **Paulus Jansen** (SP):

Dat ligt voor de hand omdat we vandaag de wet vaststellen die die groteske huurverhoging gaat regelen, net als de flankerende drie aspecten die de heer Monasch net benoemde. Het lijkt mij logisch om het nu te regelen. Als de minister dat zelf niet doet -- wie weet komt hij nog met een nota van wijziging -- moeten wij nu zeggen: dit is de grens, tot hier en niet verder.

De heer **Monasch** (PvdA):

Ik vind het net als de heren Jansen en Bisschop onwenselijk dat we niet synchroon de aangekondigde beleidsbrief en het huurbeleid kunnen verdedigen. Dat was idealiter het geval geweest. Dat geef ik ruiterlijk toe en volgens mij wordt dit gevoel breed gedeeld. De uitgangspunten waren gebaseerd op het stelsel van de WOZ-waarde. In die beleidsbrief zullen we de uitgangspunten van toepassing laten zijn van een nieuw stelsel waarvan we nu nog niet weten hoe het er uit ziet. De interpretatie daarvan hangt natuurlijk af van het voorstel waarmee de minister komt. Dat zou weleens een aangepast voorstel kunnen zijn.

(....)

Inkomensafhankelijk is inkomensafhankelijk. Als de inkomens omhooggaan, kunnen ook de huren stijgen, met begrenzing. Daarvoor hebben wij onze handtekening gezet. Als je inkomen echter naar beneden gaat en je in een andere inkomenscategorie belandt, zal er ook sprake moeten zijn van een lagere huur. Het kan niet zo zijn dat een zzp'er of een gepensioneerde die bijvoorbeeld €45.000 verdiende en daarna, bijvoorbeeld door pensioen, onder de grens van €43.000 komt, laten wij zeggen €38.000 of €35.000, achtervolgd wordt door een huurrekening die gekoppeld was aan een veel hoger inkomen. Een aantal collega's van mij heeft daar terecht op gewezen.

Inkomensafhankelijk is dus inkomensafhankelijk. Voor iemand die bijvoorbeeld twee jaar lang een inkomen van €45.000 had en dus een huurstijging heeft gehad van 6,5% boven inflatie, maar wiens

inkomen daarna zakt naar bijvoorbeeld €35.000, moet wat ons betreft opnieuw worden berekend, met twee jaar terugwerkende kracht, wat het huurniveau zou zijn geweest dat bij dat inkomen past in die woning. Graag horen wij van de minister of hij wil toezeggen, het wetsvoorstel in die zin aan te passen dan wel te wijzigen.

Ik kom tot een afronding.

De heer **Klein** (50PLUS):

Dat was een interessante opmerking. Het verloop van het wetgevingsproces is voor mij redelijk nieuw. Wij hebben het proces in dit geval helemaal in elkaar gedrukt. Het lijkt mij daarom wat merkwaardig om de minister te vragen om tot een wijziging van de wet te komen. Is het niet veel logischer om hierover een amendement in te dienen, net als de heer Jansen? Uw woorden waren mij namelijk uit het hart gegrepen.

De heer **Monasch** (PvdA):

Ik ben blij dat wij elkaar daarin vinden. Ik ben eventueel bereid om hierover een amendement in te dienen, maar dat zou kunnen betekenen dat de behandeling van dit wetsvoorstel vertraging oploopt in de Eerste Kamer, bijvoorbeeld omdat de Eerste Kamer in al haar wijsheid besluit dat zij hierover toch nog een advies van de Raad van State wil. Dat zou het hele wetgevingsproces vertragen. Deze verandering gaat pas een jaar na de invoeringsdatum in. De eerste keer dat wij kunnen meten of iemands inkomen veranderd is, is niet 1 juli 2013, maar 1 juli 2014. Wij moeten een jaar verder zijn om te kunnen constateren of iemand van inkomen is veranderd. Voor die tijd zou de wet aangepast kunnen worden, afhankelijk van het instrumentarium dat de minister tot zijn beschikking heeft. Als vandaag in het debat maar duidelijk is dat dit dan ook geregeld gaat worden.

De heer **Klein** (50PLUS):

Als ik het goed begrepen heb, heeft een van de amendementen van de heer Jansen hetzelfde doel. Wat is het probleem?

De heer **Monasch** (PvdA):

Laat ik niet iets onaardigs zeggen, want daarvoor zijn wij hier niet. Ik ben blij dat er een amendement van de SP ligt. Dit standpunt van de PvdA is consistent. Wij hebben dat ook in de vorige periode voortdurend ingenomen. Dat is een van de redenen dat wij tegen dat voorstel waren. Wij vinden het net zo'n groot bezwaar als de heer Klein dat wij deze wetgeving onder zo veel tijdsdruk moeten behandelen, maar wij willen het wetgevingsproces niet onder druk brengen. Als het risico zou bestaan dat de Eerste Kamer besluit dat zij opnieuw een advies van de Raad van State wil, zou dat betekenen dat de wetgeving wordt tegengehouden. Dat willen wij niet. Daarvoor heb ik mijn nek al voldoende uitgestoken in dit huis. Dat ga ik niet nog een keer doen. Het gewenste doel zou bijvoorbeeld wel in een gezamenlijke motie van dit huis kunnen worden uitgesproken.

De heer **Paulus Jansen** (SP):

Met zo veel zuiverheid bij de PvdA kan er volgens mij voor geen enkel amendement meer gestemd worden, maar dat terzijde.

De heer Monasch heeft vorig jaar bij zijn inbreng in het debat op 4 april nog een aantal verstandige woorden gesproken over het inkomensbegrip, dat uiteindelijk leidt tot een inkomen van bijvoorbeeld €43.000. Hij zei toen letterlijk het volgende: "Dit kabinet van boekhouders heeft opeens geen oog meer voor sociale families, zoals ik bij interruptie al zei. Je wordt voortaan bestraft als je opa of oma bij je gezin wilt laten inwonen. Begrijp ik het goed dat het kabinet liever heeft dat opa of oma dan maar eenzaam en alleen in een woning zit in plaats van in te trekken en een deel van de huur aan de familie te betalen? Het wordt nog gekker. Stel dat de inwonende ouder komt te overlijden, dan wordt de huurverhoging met 7,5% per jaar niet direct teruggedraaid. Een inwonende zoon of dochter of een jong stel op zolder, omdat er nog geen woning voorhanden is, moet opeens meebetalen aan een corporatie of een huisjesmelker. (...) Dit is toch juridisch rommelwerk? Graag een reactie van de minister." Ik ben het helemaal met deze woorden eens. Daarom heb ik hierover ook een amendement gemaakt. Ik kan de heer Monasch verzekeren dat de minister-president bij het

debat over het regeerakkoord hierover niets heeft gezegd. De heer Monasch heeft dus zijn handen vrij en kan straks zo voorstemmen. Of vindt hij het bij nader inzien toch maar onzin wat hij toen gezegd heeft?

De heer **Monasch** (PvdA):

Ik ben het hartgrondig eens met wat ik toen gezegd heb. Dit is nou zo'n geval waarin ik keuzes heb moeten maken. Daarbij heb ik besloten om dit punt te laten vallen. Ik moet namelijk kiezen waar wij de weinige euro's die wij hebben, zo goed mogelijk kunnen inzetten. Dan zeg ik: daar zijn meer inkomens aanwezig. Daarom vraag ik aan die meerdere inkomens de bijdrage. Ben ik het daar inhoudelijk principieel mee eens? Ik had liever een andere keuze gemaakt, de keuze die ik in het eerdere debat heb aangegeven, maar nu wij zo veel moeten ombuigen, moet ik wel een keuze maken. Helaas kan ik de keuze van onze voorkeur niet maken omdat wij anders onze financiële doelstellingen niet kunnen realiseren.

De heer **Paulus Jansen** (SP):

Ik dank de heer Monasch voor zijn heel eerlijke antwoord. Toch concludeer ik dat de sappelaars die er op zaterdagochtend een baantje in de supermarkt bij hebben genomen of oma in huis nemen als zij haar huur niet meer kan betalen, door de Partij van de Arbeid gestraft worden voor hun in wezen sociaal gedrag.

De heer **Monasch** (PvdA):

Ze worden niet gestraft. Een ouder iemand die inwoont, heeft een AOW. Wij vragen zo iemand om met een klein deel van zijn AOW bij te dragen aan de kosten van de familie. Binnen de systematiek vind ik dat niet zuiver, maar gelet op de enorme financiële taakstelling vraag ik dat offer wel. Dat is een ander standpunt dan ik eerder heb ingenomen en ik word daartoe gedwongen vanwege de financiële situatie.